

[Aksel Larsen.]

Omraader af Produktionen, og Ministeren oven i Købet stiller Detailhandelen i Udsigt, at der skal blive fastsat en vis Mindstefortjeneste for den, hvorfor i al Verden kan man saa ikke putte noget ind i Loven om, at Arbejderne skal have en nogenlunde ordentlig Løn?

Alt dette er Grunden til, at vi er imod dette Lovforslag, og vi skal yderligere give Udtryk herfor ved anden Behandling.

Man har beklaget sig over, at den af det ærede Medlem Hr. Hans Hansen (Rørby) stillede Dagsorden indeholder et Ord som „Forfalskning“. Det er med Ubehag, jeg har set dette, men naar Sproget er saa fattigt, at det ikke har andre Udtryk, kan man ikke bebrejde Retsforbundet, at det bruger det Ord, som bedst kendetegner disse Forhold, og disse Beklagelser faar ikke os til at vende os imod Dagsordenen, vi agter fortsat at stemme for den.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Hauge har Ordet for en kort Bemærkning

Hauge: Under Forhandlingen her i Rigsdagen i 1932, da Sukkerordningen var under Debat, fremsatte det ærede Medlem Hr. Hans Hansen (Rørby) en Udtalelse — den staar i Folketingstidenden Sp. 3199 —, som jeg med den højtærede Formands Tilladelse gerne vil citere nogle faa Linier af:

„Jeg vilde anse det for at være mere betimeligt“ — det er rettet til Venstre —, „om man fuldstændigt strøg den indenlandske Afgift. Selv om dette i Øjeblikket vilde forhøje Beskyttelsen for Sukkerroedyrkerne, vilde det samtidig bevirke en effektiv Krisehjælp paa ca. 100 Kr. pr. Tønde Land uden at forhøje Sukkerprisen, naar man beholder den nuværende Melistold.“

Jeg fremfører dette som Bevis for, at det ærede Medlem Hr. Hans Hansen (Rørby) undertiden, kan jeg næsten sige, forrvøvler sig ind i Standpunkter af den Beskaffenhed, at det er umuligt at imødegaa det ærede Medlem med saglige Argumenter, idet det ærede Medlem den ene Dag siger akkurat det modsatte af det, han siger den anden. I Lørdags gjorde det ærede Medlem sig til Talsmand for det urimelige i at give Sukkerroeproducenterne en Forhøjelse af deres Røepris, og det ærede Medlem gjorde det med den Begrundelse, at der var nogle af Sukkerroeproducenterne, som havde 1 000 Tdr. Land med Sukkerroer, og det vilde være en kolossal Foræring til disse Sukker-

roeproducenter. Men den 16. Februar 1932 udtalte det ærede Medlem sig, som jeg lige citerede, og sagde, det betyder 100 Kr. i Krisehjælp pr. Tønde Land til hver af Sukkerroedyrkerne, det vil sige, at de, som har de 1 000 Tdr. Land, vil faa en Krisehjælp efter det ærede Medlem Hr. Hans Hansen (Rørby)s Forslag paa 100 000 Kr. Jeg ved meget vel, at det ærede Medlem og hans Partifæller, da de blev gjort opmærksom paa, at dette ikke var videre godt, stillede et Supplementsforslag, hvorefter man skulde aftrappe Tolden. (*Hans Hansen [Rørby]*): Vi har kun stillet det samme Forslag). Ja, jeg kender godt hele Historien, De behøver aldeles ikke at rette mig, jeg skal heller ikke fordølge noget.

Endelig vil jeg sige, at jeg skal paa ingen Maade gaa ind for den Betragtning, at Sukkerfabrikkerne ikke har faaet, hvad der tilkommer dem, men jeg vil hævde, at efter det Kendskab, jeg har til hele Forholdet — og der er vel ingen, der vil paastaa, at jeg ikke skulde nogenlunde kende Forholdet, som det i Realiteten er —, var Sukkerfabrikkerne ifølge hele deres Organisation bedst egnede til at modstaa Sukkerkrisen, uden at vi traf Foranstaltninger. Hele deres Salgsorganisation, hele deres Kapitalstyrke, deres Forbindelser med Udlandet og med Forbrugerne her i Landet gjorde det muligt for dem at leve af at importere og raffinere Røesukker, og de vilde derved utvivlsomt kunne have tjent til et større Udbytte, end de har faaet efter de Ordninger, der har været vedtaget.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Hans Hansen (Rørby) har Ordet for en kort Bemærkning.

Hans Hansen (Rørby): Det ærede Medlem Hr. Hauge sagde, at jeg paa min Gruppens Vegne i 1932 havde stillet et Forslag, som vi, da vi senere blev gjort opmærksom paa, hvad det vilde betyde, kom med et Supplementsforslag til. Jeg vil gerne gøre opmærksom paa over for det ærede Medlem, som i øvrigt syntes at være saa sart, at det er en fuldkommen falsk Fremstilling af det, der skete i 1932. Vi stillede kun eet Forslag, og jeg begrundede det med, at Virkningerne af dette Forslag overhovedet ikke kunde kapitaliseres i Ejendomspriserne, men over for det ærede Medlem, den daværende Handelsminister, hævdede jeg, at det Ønske, man havde om, at vi skulde fremme Sukkerroeproduktionen saa kraftigt som muligt, kunde man faa